

Just for Holding Hands

"Just for Holding Hands" is an interactive spatial installation meant to start conversations that need to happen.

"Just for Holding Hands" is een interactieve ruimtelijke installatie bedoeld om gesprekken te starten die gevoerd moeten worden.

Hosted by: Névma

Project Information (EN)

The Story

"Just for Holding Hands" is a spatial installation meant to start conversations that need to happen. The goal of the installation is to explain, without using words, how an act so small and simple as holding someone's hand can instantly create tension and change the way you experience your surroundings. The main inspiration for this installation came from a personal experience. About 3 years ago (2021), I was walking in my hometown hand in hand with my partner. After a while, we noticed that a lot of people were staring at us very intensely. Some were pointing at us and laughing, others stopped in the middle of the street looking at us in disbelief. On March 9 (2024), a queer couple got chased and verbally harassed by a group of young adults in the same location that my boyfriend and I had walked holding hands a few years ago. In a way, this could have been us. In another way, it was us.

The Process

"Just for Holding Hands" started with simple question: What is a safe space? Are we referring to a specific location? The space enclosed within four walls? Or is it maybe that little corner your front door creates with the wall when you open it? I became very curious about how space can have many different meanings, mostly defined by non-architectural qualities. Space is an experience; it's not about the specific planning of a room. It's about what feelings are evoked and experienced in that location. Trying to answer what a safe space is, it was only natural for me to explore what un-safety in space looks and feels like. For this research, I visited 13 different locations in the cities of Groningen (NL) and Thessaloniki (GR). By choosing a mixture of safe and unsafe environments, I gave myself 10 minutes to crochet intuitively and let my hands translate the feeling I was getting from my surroundings. With every sound out of the ordinary, I would instinctively turn. With every person or group of people walking close to me, I felt more vulnerable. The lighting and temperature of each location also influenced what my hands were doing.

The Trigger

On the 9th of March (2024), a young queer couple was chased and verbally harassed by a group of young people in a central location in Thessaloniki, Greece—my hometown. I immediately remembered myself and my boyfriend walking hand in hand in the same place a few years ago. I remembered all those faces looking at us in disbelief. I remember people pointing at us and laughing. People stopping in the middle of the street and staring at us with hate. I remember feeling like I was committing some kind of crime just for holding my partner's hand. Just for showing affection to him. Just for being myself and not hiding. I wish I could explain to people how all of this felt. How it felt to receive all this attention for doing something so usual. I realized that just because I feel comfortable living in my truth, it doesn't mean that other people have the same experience as me. I realized that some people still can't be themselves. People still have to struggle on a daily basis. I wanted to find a way to get this message through to others without using words.

Projectinformatie (NL)

The Story

"Just for Holding Hands" is een ruimtelijke installatie bedoeld om gesprekken te starten die gevoerd moeten

worden. Het doel van de installatie is om zonder woorden uit te leggen hoe een zo kleine en eenvoudige handeling als het vasthouden van iemands hand onmiddellijk spanning kan creëren en de manier waarop je je omgeving ervaart kan veranderen. De belangrijkste inspiratie voor deze installatie kwam voort uit een persoonlijke ervaring. Ongeveer 3 jaar geleden (2021) liep ik hand in hand met mijn partner in mijn geboortestad. Na een tijdje merkten we dat veel mensen ons heel intens aanstaarden. Sommigen wezen naar ons en lachten, anderen stopten midden op straat en keken ons vol ongeloof aan. Op 9 maart (2024) werd een queer koppel op dezelfde plek waar mijn vriend en ik een paar jaar geleden hand in hand liepen, achterna gezeten en verbaal lastiggevallen door een groep jonge volwassenen. Op een bepaalde manier had dit ons kunnen overkomen. Op een andere manier, was het ons.

The Process

"Just for Holding Hands" begon met de vraag: Wat is een veilige ruimte? Is het een specifieke locatie? Een ruimte omsloten door muren? Of die kleine hoek die je voordeur maakt met de muur? Ik raakte gefascineerd door hoe ruimte verschillende betekenissen kan hebben, vooral door niet-architectonische kwaliteiten. Ruimte is een ervaring, niet de indeling van een kamer. Het gaat om de gevoelens die je daar ervaart. Om te begrijpen wat een veilige ruimte is, onderzocht ik ook hoe onveiligheid in ruimte eruitziet en aanvoelt. Voor dit onderzoek bezocht ik 13 locaties in Groningen (NL) en Thessaloniki (GR). Door een mix van veilige en onveilige omgevingen te kiezen, gaf ik mezelf 10 minuten om intuïtief te haken en mijn handen te laten voelen wat mijn omgeving met me deed. Elk ongewoon geluid deed me omdraaien. Elk persoon of groep dichtbij voelde kwetsbaarder. De verlichting en temperatuur van elke locatie beïnvloedden ook wat mijn handen deden.

The Trigger

Op 9 maart 2024 werd een jong queer stel achterna gezeten en verbaal lastiggevallen door een groep jongeren op een centrale locatie in Thessaloniki, Griekenland—mijn geboortestad. Ik herinnerde me meteen mijn vriend en mijzelf die enkele jaren geleden hand in hand op dezelfde plek liepen. Ik herinner me die blikken van ongeloof, mensen die naar ons wezen en lachten. Mensen die midden op straat stopten en ons met haat aankeken. Ik herinner me hoe het voelde alsof ik een misdaad beging door simpelweg de hand van mijn partner vast te houden. Gewoon door affectie te tonen. Gewoon door mezelf te zijn en niet te verbergen. Ik wou dat ik mensen kon uitleggen hoe dit voelde. Hoe het voelde om zoveel aandacht te krijgen voor iets zo gewoons. Ik realiseerde me dat, hoewel ik me comfortabel voel in mijn waarheid, dit niet betekent dat anderen dezelfde ervaring hebben. Ik besepte dat sommige mensen nog steeds niet zichzelf kunnen zijn. Mensen moeten dagelijks worstelen. Ik wilde een manier vinden om deze boodschap over te brengen zonder woorden.

Image List

Filename	Caption	Credit
ddw24-just-for-holding-hands-photo-1_1725834704.jpg		
ddw-final-website_1727432593.jpg		
ddw-final-website-2_1727432598.jpg		
ddw-final-website-3_1727432603.jpg		

The images above are included in the ZIP under /images.